

2019. január 20.

Kálmánháza, Mandabokor, Felsősima

Istentisztelet

„¹²**Ó, dicső trónus, kezdettől fogva felséges a hely, ahol szentélyünk áll!** ¹³**URam, te vagy Izráel reménysége, megszégyenülnek mind, akik elhagynak téged. A tőled elpártolók nevét a porba írják, mert elhagyták az URat, a friss víznek forrását.** ¹⁴**Gyógyíts meg, URam, akkor meggyógyulok, szabadíts meg, akkor megszabadulok, csak téged dicsérlek.** ¹⁵**Lásd, ők ezt mondogatják nekem: Hol van az ÚR igéje? Teljesedjék már be!** ¹⁶**Én nem vonakodtam attól, hogy pásztorod legyek, és a végzetes napot nem kívántam. Te tudod, mi jött ki ajkamon, ismert volt az előtted.** ¹⁷**Ne ejts rémületbe engem, légy oltalmam a veszedelem napján!** ¹⁸**Szégyenüljenek meg üldözőim, ne én szégyenüljek meg! Ők rettegjenek, ne én rettegjek! Rájuk hozd el a veszedelem napját, ismételten zúzd össze őket!** **(2. dia)** ¹⁹**Ezt mondta nekem az ÚR: Menj, és állj a nép kapujába, amelyen Júda királyai járnak ki és be, azután Jeruzsálem valamennyi kapujába,** ²⁰**és ezt mondd nekik: Hallgassátok meg az ÚR igéjét, Júda királyai, egész Júda, és Jeruzsálem minden lakója, akik bejöttek ezeken a kapukon!** ²¹**Ezt mondja az ÚR: Vigyázzatok arra, hogy ne hordjatok ki, és ne vigyetek be terhet Jeruzsálem kapuin szombaton!** ²²**Házatokból se vigyetek ki terhet szombaton, és ne végezzetek semmiféle munkát, hanem szenteljétek meg a szombati napot, ahogyan őseiteknek megparancsoltam!** ²³**De ők nem hallgattak és nem figyeltek rá, nyakasak maradtak, nem engedelmeskedtek, és nem fogadták meg az intést.”** Jer 17,12-23

Drága testvérek!

Ezen az istentiszteleten, ebben az órában Isten **(3. dia)** Jeremiás próféta könyve alapján szeretne tükröt állítani velünk szembe. Jeremiás élete, engedelmessége, munkássága lesz eszköz Isten kezében, hogy bennünket megvizsgálhasson. Az egész életünk, hitünk, a kétségeink, a félelmeink – szeretné Isten –, ha a helyére kerülnének. Ma nagyon sok embernek az életében sok minden nincsen a helyén – még gyülekezetbe járó emberek életében sem. Sokszor tapasztalom, hogy oly nagy a sötétség, a lelki vakság emberek, még lelkészek életében is. Nincsen a helyén emberek házassága, a gyülekezetben való helye, szolgálata, nincs rendezve sem az emberrel, sem az Istennel való kapcsolata. Aztán nincs a helyén az ítélő Isten képe, a haragvó Isten képe, a kegyelem Isten képe, a szeretet Isten képe. Ezeket összeakarják mosni, aztán Istennek bizonyos jellemzőit háttérbe szeretnék helyezni, szeretnék elfeledtetni, elbagatellizálni, hogy Isten ítélő Isten, ha-

ragvó Isten, bosszúálló Isten. Vannak, akik Istennek csak bizonyos jellemzőit szeretik hangsúlyozni és a szeretettel szeretnék elkeni a dolgokat, felmenteni magukat.

(4. dia) Vannak, akik csak az evangéliumot szeretnék

Az ítélet és a kegyelem Istene		2019.01.20.
„Csökkentett” evangélium	A törvény és az evangélium	
Isten szerető Isten Isten a bűnöst szereti Isten mindenkinek megbocsát	Isten ítélő Isten Isten a bűnt gyűlöli Isten a megtérő bűnösnek megbocsát	

hangsúlyozni, de a törvény leleplező, megítélő, összetörő erejét nem, mert a szerető Istenben bíznak, s azt gondolják, a szerető Istennek mindent meg lehet magyarázni, Ő mindent elfedez. Valójában sokan „csökkentett evangéliumot” hirdetnek és a „csökkentett evangéliumban” hisznek. Nem a hittel, hanem a hit mélységével van a probléma. Pedig a szeretet és a kegyelem evangéliuma a

törvény leleplező és az engem sújtó ítélet egy csokorba fonásával látható meg, értelmezhető, hogy Jézus büntetése és halála én miattam és én helyettem történt. Engem kellett volna sújtania Isten haragjának, ami Jézusra hullott. Engem kellett volna elhagynia, de Ő szeretett Fiát hagyta egyedül, Őt hagyta magára. A bűneim büntetése engem kellett volna, sújtson, de helyette a Fiát sújtotta. A haragvó Isten haragja áradt ki Jézus Krisztusra, ami reám kellett volna, hogy kiáradjon. Ezért kell hangsúlyozni Isten haragját, az ítélő Isten jelenlétét. S aki elfogadta, hogy az Atya haragja és ítélete Jézus Krisztusra hullott, s nem őreá, azon többé nem lesz az Atya haragja. Aki viszont nem fogadta el, azon még mindig az Atya haragja van.

Számolni kell Isten haragjával, hiszen az Ige is egyértelműen beszél erről. Csak néhány példa a teljesség igénye nélkül **(5. dia)**:

- „aki pedig nem engedelmeskedik a Fiúnak, nem lát majd életet, hanem Isten haragja marad rajta.” Jn 3,36

- „**18Isten ugyanis kinyilatkoztatja a maga haragját a mennyből az igazság útját álló gonosz emberek minden hitetlensége és gonoszsága ellen**” Róm 1,18
- „**6Senki meg ne tévesszen titeket üres beszédével, hiszen éppen ezekért sújtja Isten haragja az engedetlenség fiait.**” Ef 5,6
- **(6. dia)** „**15Ezek megölték az Úr Jézust, ugyanúgy, mint a prófétákat, üldöztek minket is; nem kedvesek Isten előtt, és ellenségei minden embernek, 16akadályoznak minket abban is, hogy prédikáljunk a pogányoknak, hogy üdvözljenek: így teszik teljessé mindenkor bűneiket. De végül utol is érte őket Isten haragja.**” I Thesz 2,15-16
- „**5Öljétek meg tehát tagjaitokban azt, ami földi: a paráznaságot, a tisztátalanságot, a szenvedélyt, a gonosz kívánságot és a kapzsiságot, ami bálványimádás, 6mert ezek miatt haragszik Isten.**” Kol 3,5-6a

Felelőtlenség lenne nem számolni az ítélő – és haragvó Istennel. Különösen úgy, hogy az ÚSZ is beszél róla!

A másik, amit fontos hangsúlyozni, hogy az életrendezésben helyére kell, hogy kerüljön Isten ítélete és szeretete az életemben. A bűneim és a nekem felkínált kegyelem, bocsánat. **(7. dia)** Mert megbánás nélkül nincs megbocsátás, összetörés nélkül nincs új élet, ítélet nélkül nincs kegyelem. A kegyelem csak ott lesz igazán fontos, ahol van ítélet, jogerős ítélet. Mondtam már ezt a példát, már hallották tőlem a testvérek, de újra kikívánkozik belőlem, hogy jobban megérthessük az ítélet és a kegyelem súlyát **(8. dia)**. Ha Áder János, a Magyar Köztársaság elnöke – akinek ma Magyarországon egyedül van joga kegyelmet adni egy jogerősen elítéltnek –, ha ma odajönne hozzád, besétálna a gyülekezetbe, odaülne melléd, s azt mondaná, „kegyelmet adok, mától szabad ember vagy”, akkor feltételezem, neked ez a mondat semmit nem jelentene. De ha Tiszalökre menne el, s egy elítéltnek – aki egyébként nem csirkecomb lopásért tölti már a 15. karácsonyt a börtönbe – bemenne a cellájába, s azt mondaná, hogy „kegyelmet adok, mától

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

szabad ember vagy”, akkor felételezem, ő lenne az egyik legboldogabb ember ebben az országban. Az az ember, ahhoz, hogy értékelje a kegyelmet, az ítéletben kellett, hogy része legyen. Ahhoz, hogy kegyelmet kapjon a köztársasági elnöktől, egy elítéltnak kegyelmet kell kérnie írásban. Ezt a kegyelmet kérheti a bűnös ember, kérheted te is ezen a mai napon. Kérheted úgy, hogy megszólítod Istent, hogy bevallasz neki mindent, hogy bocsánatot kérsz Tőle és akiket megbántottál, és kéred, hogy Jézus Krisztus halála miatt – aki elszenvedte már bűneid büntetését – bocsásson meg neked is! És Ő ezt készséggel megteszi! Ezt hívja a Szentírás megtérésnek!

(9. dia) Isten az ítéletet kihirdette és Jézus Krisztuson végrehajtotta, nekem egyszerűen csak el kell fogadnom, hogy bocsánatom Jézus Krisztusban van. Ezért olvashatjuk azt az Igét, amit Pál apostol ír: „²¹Mert azt, aki nem ismert bünt, bűnné tette értünk, hogy mi Isten igazsága legyünk őbenne.” II Kor 5,21

Azt szeretném, ha a Szentírás alapján meglátnánk, Isten milyen Isten valójában. Fontos, hogy legyen helyes Isten-képünk és

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

legyen helyén az önképem/énképem. Olyan jó lenne, ha meglátnánk, hogy Jézus Krisztus nélkül egy ítélő Istennel állunk szemben, de Jézussal a szerető és kegyelmes Isten jön oda mellénk. Olyan jó lenne meglátni akár az istentisztelet után, hogy „elítéltek” jönnek kegyelmet kérni Istentől és az „elítéltek” – mely között én is ott voltam 24 évvel ezelőtt – Jézus Krisztustól kegyelmet kapnak. Olyan jó lenne tudni, hinni, elfogadni, hogy az Atya Jézus Krisztuson keresztül engem is/benneteket is igazzá tud tenni. Jézus Krisztus nélkül elveszett emberek vagyunk, ezért van szüksége mindenkinek Jézusra. De nézzük meg, miről is szól ez a rövid igeszakasz!

Jeremiás könyvében az ítélő Isten és a kegyelmes Isten képe együtt jelenik meg. Azt olvashatjuk az előző fejezetben **(10. dia)**: „¹¹Így válaszolj nekik: Azt, hogy őseitek elhagytak engem - így szól az ÚR -, más isteneket követtek, azokat szolgálták és imádták. Engem pedig elhagytak, és nem tartották meg törvényemet. ¹²Ti meg még őseiteknél is nagyobb gonoszsgot kö-

vettetek el, hiszen ti mindnyájan megátalkodott gonosz szívetek szerint éltek, és nem hallgattok rám. ¹³Ezért eldoblak benneteket ebből az országból egy olyan országba, amelyet nem csak ti, de még őseitek sem ismertek. Ott majd szolgálhattok más isteneket éjjel-nappal. Nem kegyelmezek meg nektek!”

Jer 16, 11-13

Isten megelégette a nép életét, a nép bűneit. Betelt a pohár és Isten engedte őket, hogy kiszolgáltassák magukat bűneik következményeinek. Nincs annál fájdalmasabb, amikor Istent kihagyják emberek az életükből, döntéseikből, istentelen életüknek a következményeként pedig Isten hátrébb lép, s engedi, hogy a saját istentelenségükben fetrengjenek. Az ÚSZ-ben is olvashatunk hasonlót **(11. dia)**: „²⁸És mivel nem méltatták Istent arra, hogy megtartsák ismeretükben, Isten kiszolgáltatta őket az erkölcsi ítéletre képtelen gondolkodásnak, hogy azt tegyék, ami nem illik.” Róm 1,28. Isten ítélete ilyen formában is megjelenik, amikor engedi, hogy a bűnnek kiszolgáltatta éljen az ember. Ahogy a tékozló fiú életében is az apa engedte, hogy fia kihúzza kezeit apja

kezei közül, ezzel ki lett szolgáltatva a bűnös életének és védtelessé vált. Isten ítélete az engedésben is megmutatkozik. Amikor emberek nem engednek, nem hallgatnak Isten óvó, védő, oltalmazó szavának, s ítélete megmutatkozik, hogy beleengedi bűneik következményeibe. A bűneset óta az ember védtelen. Abból a védelmi állapotból került ki, nincs semmi, ami megvédje, hiszen Istentől elzárkózik, már nem Isten hatalma, hanem a bűn hatalma alatt él és nem Isten szeretetének a következményeiben éli az életét, hanem a bűn következményeit „élvezi”. Újra és újra találkozhatunk ilyen történetekkel a Szentírásban. Amikor a nép királyt kíván, akkor ezt olvashatjuk abban a részben:

(12. dia) „Adj nekünk királyt, hogy bíraskodjék fölöttünk! (mondta a nép Sámuelnek). És imádkozott Sámuel az ÚRhoz. ⁷Az ÚR pedig ezt mondta Sámuelnek: Hallgass a nép szavára mindenben, amit mondanak, mert nem téged vetettek meg, hanem engem vetettek meg, hogy ne legyek a királyuk. ⁸Veled is ugyanúgy cselekszenek, ahogyan velem csele-

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

kedtek, mióta kihoztam őket Egyiptomból, mindmáig: elhagytak, és más isteneknek szolgáltak. ⁹Hallgass tehát a szavukra, de szigorúan figyelmeztess őket, és mondd meg nekik, hogy mi lesz a király joga, aki uralkodni fog felettük.[...] ¹⁸Akkor majd panaszkodtok királyotok miatt, akit magatoknak választottatok, de akkor már nem válaszol az ÚR.” I Sám 8,6-9.18

Erről az időszakról olvashatjuk a 3. fejezetben, hogy **(13. dia)** „**És abban az időben igen ritkán volt az Úrnak kijelentése**” vagy a Károli fordításban: „**Abban az időben ritkaság volt az ÚR igéje**” I Sám 3,1. Az, hogy Istennek nincsen szava az emberhez, ez is az ítélő Isten arca. Amikor kihagyják emberek az életükből, házasságukból, munkájukból Istent, akkor annak is gyümölcse van, abban is Isten ítélete mutatkozik meg. Emlékszem, jó néhány évvel ezelőtt egy kedves ismerősünkhöz mentünk látogatóba, aki korábban komolyan döntött Jézus Krisztus mellett, igeolvasó, imádkozó, hűségesen szolgáló fiatal leányka volt. Tudtuk azonban, hogy egy nem hitben járó fiatal fiú udvarolt neki, s ezen a területen gyenge hitű volt még. Menyasszonyommal úgy voltunk

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

vele, hogy mi nem hozakodunk elő ezzel a témával, ha ő szeretné, akkor elmondjuk a véleményünket. Így is volt, jót beszélgettünk, de egyszer csak ki kívánczolt belőle a kérdés, hogy mi mit szólnunk hozzá. Elmondtam nagy szeretettel, hogy a párkapcsolat nem missziói terület, a felemás iga tényleg komoly, nehéz iga lesz. Az Úr Jézustól kérjen vezetést ebben, komolyan imádkozzon, de a véleményemet Jézus szavai alapján mondom és nem magamtól. S nem az Úrtól van egy olyan felemás kapcsolat, aminek az egyik alapja Jézus, a másik alapja a világ. Ez olyan, mint a nyíregyházi szolgálati lakásunk, ahol az épület egyik részének volt alapja, amit néhány évtizeddel később építettek hozzá, annak meg nem építettek alapot, hanem csak felhúztak egy kis helyiséget, hozzátoldva az épülethez fürdőszobának. Az elkezdett megsüllyedni, egyre nagyobb lett a repedés, s végül elvált a két épület egymástól. Ilyen lesz az a kapcsolat is, amelyik nem az Úr Jézusra épül. Mi lett abból a kapcsolatból? Hát együtt vannak, de az az Igét olvasó leány már nem jár az Úr Jézussal. Nem él vele, nem jár gyüleke-

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

zetbe, nem olvas Igét, teljesen eltávolodott az Úrtól. Aztán csodálkozunk, hogy milyen keresztyének vannak. Egy ilyen ember életére mondja Isten **(14. dia)**: „¹⁸**Akkor majd panaszkodtok királyotok (barátotok/párotok, feleségetek, férjete) miatt, akit magatoknak választottatok, de akkor már nem válaszol az ÚR.**” Ebben is Isten ítélete mutatkozik meg. Isten nem áld meg olyat, ami nem az Ő tetszésére van. Sokan szeretnének áldást rá, de nem kapnak. Meg akarják magyarázni, hogy ez misszió, ez hívő – nem baj, hogy nem olvas Igét, nem jár gyülekezetbe, nem imádkozik, nem az Igéhez szabja az életét, de hívő [ezzel az erővel az Ördögnek is udvarolhatna, mert az is hisz]. Isten nem fog válaszolni, nem ad kijelentést, nem adja az Ő Igéjét, nem értik majd az Ő Szavát. Az ítélő Isten mutatkozik meg abban is, hogy hangzik az Ige, de nem értik. Soha annyi prédikáció nem volt elérhető, hallgatható, mint 20., 21. században, s nézzétek meg, milyen erőteljesen az evangélikus egyházunk is. Mert felhígult, mert nincsen gyökeres változás, nincsen radikális fordulat emberek életében, mert

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10

"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.

Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.

Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

nem merik életüket teljesen odaszánni, mert nincsen engedelmes-ség, nincsen életszentség, nincs tisztaság, nincs teljes bűnbánat, mert nem kerülnek oda a bűnök, ahol annak a helye van, hanem emberek cipelik magukkal. Tudjátok, nagyon nagy problémának látom, hogy emberek felépítik az életüket, egzisztenciájuk van, új autó, új, tágas ház, magas fizetés, minden meg van, nincs hiány semmiben és tudjátok hova kerül Jézus? Mint a hab a tortán, vagy cseresznyeszem a torta tetején! Jézus nem akar hab a tortán lenni a te életedben! Ő nem akar az életedben a „plusz lenni”. Ő minden akar lenni! Ő nem éri be kevesebbel. Ő nem akar egy kiegészítés lenni az életedben, egy kellék, egy kitűző, amit néha leveszel, néha felteszel. Jézus Urad, Királyod és Megváltód akar lenni. Hát gondoljatok abba bele, ha a feleségemet akkor venném elő, ha szükségem lenne rá. Ha úgy használnám, mint egy kitűzőt, egy kelléket. Biztos nem jött volna hozzám, nem is vállalt volna közösséget velem. Isten miért tenne, viselkedne másképpen? Ha Ő ezt nem kapja meg, akkor nem lép be, akkor nem válaszol, akkor nem vállal közösséget azzal, amit csinálsz, ahogyan csinálod. Emlékszem,

egyszer valaki mesélte (elnézést, ha már hallotta tőlem valaki), hogy egy református templomot szerettek volna felújítani, s erre adományokat kezdtek el gyűjteni. Szépen gyűltek is az adományok, s összegyűlt annyi, hogy a külső homlokzati részt, a templomtornyot elkezdték felújítani. Szépen haladtak is a munkálatokkal. El is készült a külső rész és szerették volna folytatni a belső munkálatokkal, de elfogyott a pénz. Akkor egy derék presbiter testvér jött nagy lelkesedéssel, hozott diszperzit festékeket, s mondta, hogy ez az ő adománya, egyébként is a raklapról esett le. A jószándék vezérelte ezt a derék presbitert. A lelkipásztor megköszönte az „adományt”, de azt mondta, hogy Isten házát nem fogjuk felújítani ilyen „adománnyal”. Így amilyen lelkesen hozta, olyan lelkesen vigye vissza, s tegye arra a raklapra vissza. Mi történt? A presbitert a jószándék vezérelte? Hogyne. „Szent cél, szent adomány...” De mit mond az Ige? Még erre is ad útmutatást! **(15. dia)** „¹⁰Házad gyalázatára vált, amit terveztél. Önmagad ellen vétkeztél, amikor sok népet tönkretettél, ¹¹mert a kő is kiáltoz a falból, és a tetőgerenda válaszol neki.” Hab 2,11. Aztán ez a

derék jószándékú presbiter annyira a szívére vette a dolgot, hogy nem magába szállt volna, bűnbánatot tartott volna, hanem a lelkész ellen fordult, s 3 hónap múlva kénytelen volt a lelkész családjával elhagyni a gyülekezetet. És azon nem lesz áldás. Isten hallgatni fog, Isten ítélni fog. Isten ott nem tud megbocsátani, ahol nincsen bűnbánat, nincsen összetörés, nincs új életre vágyás. Lehet jószándékú az ember, de jószándékkal még senki sem jutott be a mennyek országába.

Isten nagyköveteket akar szolgálatba állítani, akik az Ő érdekeit képviselik. Akik az Ő királyságának, országának üzenetét hordozzák, terjesztik, képviselik. Őrállókat akar látni, akik a védgáton hűségesen szolgálják Őt. Isten Naámánokat akar látni, akik Neki engedelmeskedve meg merik mondani, hogy „te vagy az az ember!”. Olyan emberekre van szükség, mint Jeremiás, aki ment, kiállt a kapuba, s elmondta az embereknek, hogy hagyják abba azt az életet, ahogy eddig éltek, s kezdjék Istent követni, mert Isten igazságos Isten és nem fogja elnézni, ahogyan eddig éltetek. Hát nem féled az Istent? Még az Ige is azt mondja, hogy **(16. dia)**

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„³¹**Rettenetes dolog az élő Isten kezébe esni!**” Zsid 10,31. Hát még akkor milyen rettenetes lesz, amikor rendezetlen életet élek és úgy esek az Ő kezébe. Olyan emberekre van szükség, akik engedelmisségben járnak. Akik komolyan veszik Isten Szavát. Akik engednek az Ő vezetésének, indíttatásának, akiknek az életük és a hitük szinkronban van. Akik nem riadnak vissza, hogy az ítélő és a kegyelmes Istenről is beszéljenek.

Olvashatunk egy nagyon megrázó történetet az ÓSZ-ben, amikor Jósiás király kerül hatalomra. **(17. dia)** „¹¹**Amikor a király meghallotta a törvénykönyv igéit, megszagatta a ruháját.** ¹²**Majd ezt a parancsot adta: [...]** ¹³**Menjetek, kérdezzétek meg az URat, hogy mit jelentenek ennek a megtalált könyvnek az igéi rám és az egész népre, Júdára nézve! Mert nagy haragra gyulladt ellenünk az ÚR, mivel nem hallgattak elődeink ennek a könyvnek az igéire, és nem tették meg mindazt, ami élénk van írva.”** II Kir 22,11-13

Majd ez a király látva, hogy mit okozott magának és mit okoz a népnek Isten haragja, engedelmeskedik Isten szavának és mindent

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

kiírt, ami nem Istennek tetsző. Mindent eltávolít, lerombol, feléget, bezúz, elszór, megtisztít, megöli a Baál papokat, mindennel leszámol. Emberileg ítéletet tart azokon, melyek nem Isten rendeltetése szerint történtek. Esélyt sem ad a megbánásra, mert letelt az idő. Nincs tovább. Az ítéletnek egy súlyos része, hogy már nincsen jóvátételi lehetőség. **(18. dia)** „⁴**Vagy megveded jóságának, elnézésének és türelmének gazdagságát, és nem veszed tudomásul, hogy téged az Isten jósága megtérésre ösztönöz?**” Róm 2,4. Ezzel a türelemmel vissza lehet élni, s ez a türelmi idő is lejár egyszer. Ezt olvashatjuk Jósiás munkájáról **(19. dia)**: „**Így tette azt tisztátalanná az ÚR igéje szerint, amelyet az Isten embere hirdetett; az, aki ezeket a dolgokat hirdetett.**” II Kir 23,16b. Ha ember ilyen ítéletet tud tartani, akkor milyen Isten ítélete? S ami megdöbbentő ennek a történetnek a végén, ezt olvashatjuk **(19/a dia)**: „²⁶**Az ÚR izzó nagy haragja azonban nem múlt el, mert haragra gerjedt Júda azért a sok bosszantásért, amivel Manassé bosszantotta.**” II Kir 23,26. A megtúrt bűnöknek ilyen

következménye van. Ott, ahol nem számolnak le a bűnökkel, ítéletet vonnak magukra.

Befejezésül pedig az ítélő Isten másik oldaláról szeretnék néhány szót szólni. Mindazok, akik nem számolnak le életükben a bűnökkel, nem jutnak hitre, nem tesznek le mindent a Golgota tövébe, azok Isten ítéletét hordják magukon és a kárhozatban vannak. Mert ilyen is van. Szegény Origenész egyházatya írta egyszer: „*Minden bűnös megmentetik, még a démonokat és magát a Sátánt is megtisztítja az Ige.*” Tévhit, hogy a te bűneidre Jézus és megbánás nélkül bocsánatot kapsz. Az ítéletből és kárhozatból egy menekülési út van, Jézus Krisztus. Az ítélő Istentől a szeretet Istenéig Jézus Krisztuson keresztül lehet eljutni. Addig örülj, míg az ítélő Istenről ezen a földön hallasz, ha az ítélő Istennel találkozol, akkor már késő. Ha itt a földön találkozol az ítélő Istennel, akkor itt még kegyelemre lelhetsz Krisztusban. De odaát már nincs mentséged és nincs menekvésed. Aki Krisztust befogadta, arra másképpen néz az Atya. Itt a földön lehet elfogadni mindazt, amit az Atya Jézus Krisztusban kínál fel. Aki kéri, annak Ő adja,

ezért olvastuk ebben az igeszakaszban **(20. dia): „¹⁴Gyógyíts meg, URam, akkor meggyógyulok, szabadíts meg, akkor megszabadulok”** Jer 17,14. Ha én kérem, hogy adjon szabadulást, akkor Ő meg fog szabadítani. Ha kérem, hogy adjon gyógyulást szívem-lelkem nyomorúságára, fájdalmára, akkor Ő meggyógyít, mert Ő azt ígérte.

Drága Testvérek!

El lehet ma menni erről az istentiszteletről úgy is, ahogy az utolsó mondat befejeződött **(21. dia): „²³De ők nem hallgattak és nem figyeltek rá, nyakasak maradtak, nem engedelmeskedtek, és nem fogadták meg az intést.”**. Lehet így is hazamenni, de most itt állhatok előttetek az Úr szolgájaként abba a kapuba, ahova Ő állított, ahogy akkor Jeremiást is állította és a történelemben annyi embert oda állított, hogy Isten megtérésre hívó szavát hirdessék. Engem is oda állított a kapuba, s Krisztusért kérlek, békülj meg az Istennel, vedd komolyan azt, amit Jézus tedd érted, meg

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam." (Luther)

„Bizonyára, ha még embereknek igyekeznék tetszeni, Krisztus szolgája nem volnék!” Gal 1,10
"Úr Jézus, te vagy az én igazságom, én meg a te bűnöd vagyok.
Magadra vetted az enyémet és nekem ajándékoztad a tiédet.
Olyanná lettél, amilyen nem voltál s olyanná tettél, amilyen nem voltam."(Luther)

ne keményítsd a szívedet, nehogy az ítélő Isten válasz nélkül hagyjon téged. Nehogy az ítélő Istennel találkozz, amikor már nincs megtérésre esély és lehetőség! Most még itt találkozhatasz, beszélhetsz, megszólíthatod a kegyelmes Istent, de vigyázz, nehogy túl késő legyen, és úgy járj, ahogy az Ige mondja **(22. dia)**: „**Megszégyenülnek mind, akik elhagynak téged. A tőled elpártolók nevét a porba írják, mert elhagyták az URat, a friss víznek forrását.**” Ezért hadd bátorítsalak Benneteket **(23. dia)** Füle Lajos „*Siessetek, hamar lejár*” versével:

Siessetek, hamar lejár!

Kegyelme már régóta vár.

Ma még lehet, ma még szabad,

borulj le a kereszttel!

Elszáll a perc, az életed.

Ma még, ha jössz, elérheted.

Ne késs tovább, ne várj tovább,

ma kérd ATYÁD bocsánatát!

Ámen!